

Historian opa Kölismåle.

`N Göusta var ásta häls opa no Kjalle så lak siok, á ne var gjanska eill vä no.

`N Kjalle frága dá á no Göusta ” Wá tráo do ne ská bläi vä mi´ ätt dö´n?”

”Ät ská do bitjöymmer de vä döy. No väck on Gu´ áop di á ila vä de a´ren, når den da´n kåom.”

`N Anton lå´ nera slöuten á var gjanska swág. `N Frerik, granngárs, var ásta häls opá´ no.

”Huri jär e vä de nö, Anton?”

Frága´n Frerik.

”Ja et jär e läindj kwár nö.” Swára´n Anton.

”Ská je slá de in dropa ini kåoppen?”

Frága´n Frerik.

”Jáo tack.” fick´n til swár.

`N Frerik sláo nager feingerbári ini kåoppen.

Dá´n Anton så´ne så weiske´n; ”Slá kåoppen föull, slá´n föull jär do snäll!”

Beiskåpen hälse opa ini in böy där´n i gja´k hyvi tjinsta sám pastor. Hån tráfte dá opá´ in tráogen bisökar ipi tjörka, a fru Magnusson, så neg djiopt á saar:”He var ráolit fá tráff pastorn áter.”

”Je jär är pastor länger.” swára´n ”Je jär biskop nö!”

A fru M. röske opa höure á saar:” Så lessamt. Var e brännväne?”

`N Álbert jär pansjonere á ha fö´ he´msamari´t. In dá´ ská na bára´n á si át o:”Nö kröup ve ni´.” `N Álbert såá opána, för ho var gjanska störo, á så saar´n. ”Röms ve dá?”

`N Jonte jär bakis á tjálinga rátas ve no. ”Ha do eillt ini höure din stáckar? Vil do je ská sjáong in beit för de?”

”Ja he ko´t no jölp. Ont ská ve ont fördreives!” swára´n.

`N Rábert le´v et láka farlit nöförtein seran tjálinga váorte i gröut krassli. Sám´n sjölv birátte:” i gá´r skul a snö´r ste´kpanna ätt me, men a várke et. Stáckarn!”

Frerik opa Backen haar tjyrt á veg vä bilo á fyri rátt ein ini i sten- skraväl. Når´n frága smero om e djick att låga´n så swára´n:” Ja, meinderst så kjansi plátan gja fá na bordi!”

In báond, stáo á á´t i smörgá´s, á så opa in töupp så köute wörv opa wörv ini hönsgálo ätt i höön. Opa skáj bräot´n in beit bordi smögá´s á kjaste´n mát töuppen. Töppen twörstanne djinst á byrrd á hack bordi bröbeit´n. Báond´n gláodd opá no á saar:”Hopas man áller nagar gja´k blä så háongra!”

He var no soma báond så haar låga se in nöy töupp. Gámaltöuppen förståo jo att nö var e farliga teiro så´n saar át nöytöuppen:” Ská ve kjappes?”- ”OK!” saar nöyen á la´r iveg äät o. Når báond´n så he så saar´n:”Fördärvat á, ann nöytöuppen så jär homfi´l!” Á så var e dags för triritöuppen.

Gábben Petrus si sjölv at´n hyvi mytji ráolit i seno dāgo. Men to hōydar hav´n hyvi. Ene bordei do var nār swārmora fick mässlingen, de anar var dā ordföran ini taxeringnämnda föull ni ini döyndjbrāne!

Skåolfröken birätte att för höundri år seran fanns e varjan ā bjärnan i Skāne, langt där söör. Dā saar i stāint ini klāso:”Dā var väl fröken rädd?”

I kāo haar sjölv dāoe nār´o Petrus. He var jo fāttit, sā ne var jo i bidrövels. Wā skul di djöra? ”No jär e jo söynd at i hel kāo skā förfāras.” ment´n Petrus.

”Ve frest ā kāok in beit āt kjatta.” Sā di djāord. Kjatta yvilevd, men di vāor et sākār fördöy. ”Ve fā fāl kāok in beit āt o David.” ´N David var neitti ār ā et sā he´v. ´N David ā´t op tjytte ötan ā tāā nan skāra. Dā ment di āt kāo fik no dogā āt āllihāop.

Söystra āt o Åskar var ā hālse opā´no, nār´n hamne opa lāsārätte. Trösta var et stāor för o, nār a saar:” Ja, nō blāi do reiktit siok i trei dāga, ā seran dö do!”

´N Herman, sā haar vāorte i gröt opet ā´ra, töyckt āt kāorne no haar vāorte brā i somar, för säckan vāor jo sā tāong.

´N Rābert stāo för teinge för tiojakt. Nār dāomarn saar:”Inte brukar väl Robert syssla mad tjuvjakt?” swāra´n ”Na tjere dāomarn, men nō ha ne hi´te!”

In gåobb frå Sangis riit til dāotra senar i Salmis, för ā hāls opā na. Nār´n kām ein stālld a fram kjafe āt o, men dā saar´n: ”Et skā je hāā na, je drack jo i´nan je fāor he´ma:”

Kuno āt in stā´rbāond ini sākna haar dāoe. Sām vanlit var e i reiktit kjalas äätt jāorlfāsninga ve mytji matn. Nār pastorn skul lämm bigravningssällskjape, sā tacke bāondn, ā weiske: ”Je haar jo tängkt bio pastorn opa nager reiktian söupo til matn, men je tāordes et för he jär jo sā mytji fālke sā jöra relisjōsher!”

”Do skā et gja ätt deno ege dāomhōur, ötan et mätt!” saar fa´rn āt påjken sen.

´N Åskar sat ā blāra ini ālmanacka, sāor til ā saar:” No jär e fāl fān āt man skā föyll āra opa in löyda. Dā man leikest skā vāra föull!”

´N Algāt var nār lekarn. ´N veilld blā snöpt. Lekar fråga´n om en haar tängkt yvi henān? ”Jāo.” swāra´n ”Je ha bistāmt me, men kuno var i gröt bitängkt, fördöy lito ve bāna bistāmm.” - ”Jaha, huri djik he?” - ”Söyttan māt fem, för snöpes!”

He var i gja´k in påjk sā et koot sowa. Dā´n djick til māmnen ā saar e, fråge na : ”Förvā he?”- ”Je ha glömt läsa aftonböna.”- ”Men le´s a dā nō!”- ”Jär do et reiktit klāok? Vääck Gu meitt i nāta!”

”Meno göunstige häärr, he skå je see de, når je var i deno ålder, då var e i nöøj å arbe´t!” - ”Låko he, men do ha jo sakt åt je skå et täintj opa nöja!”

`N Kjalle haar vyri opa marknin å bland anne tjipt se in djive´r. Böytt hästn haar´n å, å så haar´n opa ållt anne djeift se å. Opa he´mve´gen så byrrd hästn å trenskes, men hån fick årninga opå no. Äätt i ta´g våorte ne soma veis. Særan ´n Kjalle haar fö årninga opå no så saar´n: ”Jær e så do trenskes i gja´k teill, så stjiot je kråkan!” He tåo et lakar sto´t, så var e dags åter. `N Kjalle ladde djivern å skeot hästn.

”No var fål häden i åonö!” saar nöy kuno å gårme i gröut åt o Kjalle. ”Häden var först gjaka!” saar´n Kjalle. Äätt döy pråtas e opa böyn, åt eingen ha så snäll å prækti kuno såm en Kjalle.

Hån var ålldeles bordei se. ´n Bertil, där´n ståo för dåomarskranke. Åt båra täintj se, åt ´n haar misshandle kuno senar. För he djik et ihåop opa nage veis ve no Bertil, såm vanlitveis var gåo å snäll. Å he fik man no klårt för se, då´n skul förklå´r se. ”Jåo.... a haar röyggen måt me....å så ståo a åhöur..... å så haar je stekpanna uti ha´to....tjyksdörn ståo ypi.... så je fik för me åt je koot tåo reisen!”

Stårbåondn haar tjipt se in bi´l, in tukendin en så man fik veev för å start. När´n haar håla å veve in hålvteim veissa så koot et tjålinga hå´l se å råpe:” Kjan e våra göummibate så ha gö å´?!”

`N Petrus haar tjipt se in tukedin TV. Meitt där var, slåo ´n ån.”För wå stång do å TV´n ?” saar tjålinga ”Skå do et sei slöute?” ”Jåo no haar je tångt me he, men je liot gja åsta peiss, å je vil et meiss na!” swåra´n.

He djik veissa røykto kreno böyn, så fjålingsman förhörrd in böysbåo om döy.

”Jær e sant åt di kåok brännvåne ini böyn?” - ”Naa.” - ”Tjäänn do naan så kåok?”

- ”Naa.” - ”Tjäänn do naan så et kåok?” - ”Naa, et he håler.”

”Ån Adam haar eingar swermåor, hån lävd ini Paradise:” saar´n Arvid,åongkjarn.

`N Göusta haar tjipt se in nöy bi´l, å he tåla ´n åom för o Johan.

”Wå ha do tjipt för in bi´l då?” fråga ´n Johan.

”Je ha tjipt in Honda.” saar ´n Göusta.

”Men häden jær fel et nan Honda, häden jær jo in Mitsubishi!” saar ´n Johan.

”He kjan dö se´ så ha tännren kwår!” kåm e djinest frå no Göusta.

He var in herrans höststärm å gåbben
var ve kuno ini båthöuse för åt sei
äät båt'n.

Tjälinga stå fremro båt'n når e sye
til, å fick snöyta öundi höko så
läostännren

flugo til syss. Di lete läindj men fånn
do et. Gåbben fråga då in bikjant så
kåm

förbäi ” Hö'r do Åskar, om do sei i
gjamaldjadd ve läostännren, så jär e
tjälinga
me!”